

Full diocesà

4 de juny del 2017

p4 – Cloenda dels 50 anys de l'església del Cor de Maria

p5 – Recés de Guarició i Alliberament Espiritual

El protagonisme de l'Esperit Sant

Els jueus celebraven una festa per donar gràcies per les collites, cinquanta dies després de Pasqua. D'aquí ve el nom de Pentecosta. Més tard, el sentit de la celebració va canviar per donar gràcies per la Llei lliurada a Moisès. En aquesta festa recordaven el dia en què Moisès va pujar a la muntanya del Sinai i va rebre les taules de la Llei: celebren així l'aliança de l'Antic Testament.

Després de l'Ascensió de Jesús de Natzaret, es trobaven reunits els apòstols amb la Mare de Jesús. Era el dia de la festa de Pentecosta. Tenien por de sortir a predicar. Sobtadament, es va escoltar un fort vent i petites llengües

de foc es van posar sobre cadascun d'ells. Van quedar plens de l'Esperit Sant i van començar a parlar en llengües desconegudes.

Des de la fundació de l'Església el dia de la Pentecosta, l'Esperit Sant és qui la construeix, anima i santifica, li dona vida i unitat i l'enriqueix amb els seus dons.

L'Esperit Sant continua treballant en l'Església de moltes maneres diferents, inspirant, motivant i impulsant els cristians, de forma individual o com a Església sencera, a proclamar la Bona Nova de Jesús.

«Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra»

Pantecosta / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

(2, 1-11)

Salm responsorial

Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.

(Salm 46)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Es-

perit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

(12, 3b-7,12-13)

Acaba l'evangeli segons sant Mateu

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

(20, 19-23)

«Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit [...] és un de sol»

L'alè del Senyor que renova la vida sobre la terra

Jean Hakolimana, prev.

Sovint s'ha comentat que en la Pentecosta es recupera la uniformitat lingüística que s'havia perdut a Babel. Tanmateix, cal anar amb compte. Primer de tot, el Gènesi no lamenta la diferenciació lingüística de Babel, ja que va precedida per la diversificació ètnica, que és obra de Déu. En la Pentecosta tampoc no es diu que la gent parli la mateixa llengua, sinó que gent vinguda d'arreu del món i parlant llengües diferents entenen els apòstols que proclamen les meravelles de Déu. No parlen, per tant, la mateixa llengua, sinó que els presents els entenen cada un en la seva llengua. Així Déu revela la seva manera d'entendre la unitat. Non pas com una uniformitat on la diversitat desapareix, si nó com una comunió on les diferències enriqueixen.

Aquesta és la manera amb què l'alè de Déu renova la vida sobre la terra, unint-nos en el seu cos que és l'Església, del qual, *tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos*. De fet, tal com es contempla amb les lectures d'aquest diumenge, l'Església neix el dia de Pentecosta, en el qual és unificada i enviada sota l'impuls de l'Esperit Sant. Només l'Esperit de Déu pot superar barreres i flaqueses humanes, formant un sol cos amb gent de tota tribu, llengua, poble i nació. En aquest diumenge, som cridats a l'escola de Déu. A revaloritzar la riquesa present en les nostres diferències, aquelles mateixes diferències que tant molesten, i a cantar junts: *Que en són, de variades, Senyor, les vostres obres!* Som cridats a impregnar-nos d'aquella mirada de Déu que s'alegra *contemplant el que ha fet*.

La imatge

L'Esperit Sant és un do que Déu dóna. Per això el grup el demana en actitud orant. Un do que Déu dóna a l'Església. Per això els creients es troben reunits.

L'Esperit, do de Déu, posa a treballar els qui l'han rebut. Immediatament Pere i els Apòstols comencen a anunciar l'obra que Déu ha fet en Jesús de Natzaret. I els oients comprenen com repercuteix en ells i en l'Església, i fan comunitat.

Pentecosta (1775-1400). Mestre de Rubió

Lit. hores: Setmana I

5 dilluns

—Sant Bonifaci, màrtir (680-754)
Tobit 1,1a.2;2,1-9 / Salm 111 /
Marc 12,1-12

6 dimarts

—St. Norbert, arquebisbe (1080-1134)
—Beat Josep M. Peris Polo
—Sant Marcel·lí Champagnat
Tobit 2,10-23 / Salm 111 / Marc 12,13-17

7 dimecres

—Sant Pere de Còrdova, màrtir (*851)
—Sant Robert, abat (*1159)
Tobit 3,1-11.24.25 / Salm 24 /
Marc 12,18-27

8 dijous

—Jesucrist, Gran Sacerdot Per Sempre
—Sant Heracli, bisbe (s.VI)
Isaïes 52,13-53,12 / Salm 39 /
Lluc 22,14-20

9 divendres

—Sant Efrem, diaca (s.IV)
—Sants Prim i Felicià, màrtirs (*286)
—Santa Diana, verge (*1236)
Tobit 11,5-17 / Salm 145 /
Mateu 12,35-37

10 dissabte

—Santa Margarida, reina (1045-1093)
Tobit 12,1.5-15.20 / Salm Tobit
13,2.6.7.8 / Marc 12,38-44

11 diumenge Santíssima Trinitat / Cicle A

—Sant Bernabé, apòstol (s.I)
—Santa Maria Rosa Molas, (1815-1876)
Èxode 34,4b-6.8-9 / Salm Daniel
3,52a.52b.53.54.55.56 / 2 Corintis
13,11-13 / Joan 3,16-18

Cloenda dels 50 anys de l'església del Cor de Maria

Informa: Josep Castellà/ Fotos: Josep Castellà, Gemma Puig i Àngels Salgado

El dia 21 de maig l'església del Cor de Maria de Tàrrega visqué la jornada de cloenda de la sèrie de celebracions que durant un any s'han anat organitzant de cara a commemorar l'efemèride dels cinquanta anys.

Els actes havien començat el 17 d'abril del 2016 presidits pel bisbe Xavier Novell; el 29 de maig se celebrà la processó de Corpus; del 31 de maig al 4 de juny hi hagué la tradicional excursió del Cor de Maria amb un pelegrinatge a Santiago de Compostel·la; entre altres.

Així, doncs, el dia 21 de maig foren nombrosos els feligresos que participaren en la festa amb la presència de Mn. Eduard Ribera, que fou vicari taragarí durant vuit anys (1958-1966) i un

dels col·laboradors en la construcció d'aquest centre de culte. S'oficià una missa concelebrada juntament amb Mn. Josep Camprubí, capellà custodi del temple des dels seus inicis, i els mossens Joan Viladot i Antoni Bordes. L'eucaristia fou acompanyada dels cants de l'Agrupació Coral Oberta de Ponent, integrada per la Coral Ramon Carnicer i la Coral Sant Joan, dirigida per Vicenç Perera.

Com a cloenda simbòlica del cinquantenari del Cor de Maria s'entonaren els seus goigs i es despenjà l'emblema commemoratiu que presidia el presbiteri. La junta del Cor de Maria adreçà unes paraules de reconeixement a la tasca de Mn. Ribera en els temps de la construcció de l'església.

La tarda del diumenge 21 de maig l'església del Cor de Maria visqué la jornada de cloenda de la sèrie de celebracions que durant un any s'han anat organitzant de cara a commemorar l'efemèride dels cinquanta anys

Experiència missionera al Perú

Delegació de Joventut

Fa quinze dies es van reunir el grup de joves voluntaris que aniran aquest estiu a Perú a fer una experiència missionera.

La reunió dels joves missioners va servir per posar-se al dia de les novetats que arriben des de Perú respecte els temes logístics i, sobretot, les propostes de voluntariat, ajuda social i missionera que realitzaran durant els dies 19 de juliol al 19 d'agost a la diòcesi d'Abancay. També es va presentar una dinàmica per conèixer més sobre el Perú i formar-se més espiritualment, a partir d'un joc i competició per grupets que continuarà fins a iniciar el viatge. Es va parlar de les iniciatives per recollir diners que aviat presentaran al bisbat i a diferents parròquies.

La reunió va finalitzar amb uns instants de pregària, tot encomanant l'experiència missionera a Déu. En total, el grup de joves missioners que aniran a Perú aquest estiu son vint-i-quatre, acompanyats per Mn. Marc Majà.

La parròquia de Cervera pelegrina al santuari de Torreciudad

Ramon Gené

Un any més, els fidels de la parròquia de Santa Maria de Cervera van acudir en pelegrinatge al santuari de Torreciudad (Osca), on es conserva una reproducció de la Mare de Déu del Coll de les Savines.

La romeria en honor de la Mare de Déu va tenir lloc el dissabte 20 de maig, juntament amb els devots de Martorell i d'Igualada. En aquesta ocasió, Cervera va comptar també amb una destacada representació del grup de joves de la

parròquia que van participar activament en les activitats programades, entre les quals cal destacar les següents:

- la processó amb la Mare de Déu del Coll de les Savines;
- la celebració de la santa missa, concelebrada pels rectors de Torreciudad, d'Igualada i de Cervera;
- el rès del rosari per l'esplanada;
- la benedicció amb el Santíssim;
- la visita guiada al santuari, on es va poder admirar, entre altres coses, la impressionant galeria d'advocacions marianes.

Recés de Guarició i Alliberament Espiritual

Els dies 30 de juny i 1 i 2 de juliol tindrà lloc al Seminari de Solsona aquest recés, organitzat pel Servei Diocesà d'Alliberament Espiritual.

El recés va adreçat a tota persona interessada en l'aprofundiment teòric i pràctic sobre la guarició física i espiritual i sobre l'alliberament de l'acció del maligne, als agents de pastoral que estan acompanyant en algun procés d'evangelització i a les persones que pateixen algun tipus de trastorn en el cos o en l'esperit.

L'aportació al recés és de 90 € (habitació doble); 72 € (lliteres) i 100 € (habitació individual), que caldrà ingressar en el compte ES96-2100-0081-9602-0019-1305.

Per a més informació i inscripcions: reces.guaricio.alliberament@gmail.com o a www.bisbatsolsona.cat. Termini d'inscripcions: dia 25 de juny.

L'arquebisbe Omella serà creat cardenal

Redacció

El papa Francesc ha fet públic que el 28 de juny crearà cardenal l'actual arquebisbe metropolità de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella.

«Desitjo anunciar que el pròxim dimecres 28 de juny celebraré un consistori per nomenar cinc nous cardenals: la seva procedència de diverses parts del món manifesta la catolicitat de l'Església difosa en tota la terra i l'assignació d'un títol o diaconia d'una parròquia testimonia la pertinença de la diòcesi de Roma, que presideix.»

Els bisbes de Catalunya han felicitat el nou cardenal i l'encomanen a Déu perquè l'ajudi i sostingui en aquesta nova missió al servei de l'Església, mentre donen gràcies al Sant Pare per aquesta renovada confiança envers l'arxidiòcesi de Barcelona i envers Catalunya.

El Sant Pare va rebre Donald Trump

Donald Trump, president dels Estats Units d'Amèrica, fou rebut en audiència pel sant pare Francesc i, a continuació, es reuní amb el cardenal Pietro Parolin, secretari d'Estat.

Trump anava acompanyat per la seva esposa Melania i per la seva filla Ivanka, que van aprofitar la reunió per a visitar la Capella Sixtina. El Sant Pare va rebre Trump amb un somriure i a continuació es va fer la fotografia de compromís. El president molt somrient; el pontífex, menys.

El comunicat de la Santa Seu afegeix que «durant les cordials converses s'ha expressat la satisfacció per les bones relacions bilaterals existents entre la Santa Seu i els Estats Units d'Amèrica, així com pel compromís comú en favor de la vida i de la llibertat religiosa i de consciència».

«S'ha manifestat —prosegueix la nota— el desig d'una col·laboració serena entre l'Estat i l'Església Catòlica als Estats Units, compromesa en el servei a la població en els camps de la salut, l'educació i l'assistència als immigrants.»

També es va parlar de temes relacionats amb l'actualitat internacional i amb la promoció de la pau al món a través de la negociació política i el diàleg interreligiós, amb especial referència a la situació a l'Orient Mitjà i a la tutela de les comunitats cristianes.

L'article

La presó

Jesús Renau, S.I.

Des de fa molts anys que visc a la presó. Segurament quan era infant no hi era, almenys a mi m'ho sembla, però ja he perdut la memòria d'aquells temps infantils. No us penseu que la presó on visc sigui incòmoda. És ampla, gaudeix de patis i un gran jardí, i els edificis són moderns i les cambres unipersonals amb tots els serveis possibles. Gaudeixo de molta llibertat, puc estar on em sembli, sempre dintre el reglament, els costums i hàbits, puc mirar la televisió, llegir, passejar, i el menjar és variat i ben fet. La dificultat més gran és que és una presó.

He reflexionat molt sobre el que significa la paraula llibertat. Dins la presó hi ha llibertat de fer moltes coses, pensar el que vulguis, parlar, descansar i tenir opinions. És una llibertat condicionada a la situació. Sembla que el mateix reglament, la constitució, dóna marges a aquesta llibertat, fins la promou i la facilita, sempre dintre els límits de la presó. No em puc queixar, tinc feina, menjar, estic a cobert i si em poso malalt hi ha una infermeria competent i ben organitzada.

Però dintre meu hi ha una inquietud des de fa anys que em provoca certa tensió i una buidor molesta. En especial, quan veig alguna de les portes de bronze, sempre tancades i controlades, que imagino que deuen donar als espais que hi ha fora de la presó. A totes aquestes portes hi ha un cartell que diu: «Si us plau, no sortiu al món de la transcendència.»

He estat atent i he constatat que les portes estan molt vigilades, d'una forma discreta però eficaç. Em pregunto què vol dir «transcendència». Deu ser una cosa terrible i absolutament negativa, almenys per als qui som a la presó. Parlant amb un company molt llegit, em va dir que més o menys vol dir «més enllà de la realitat material que vivim».

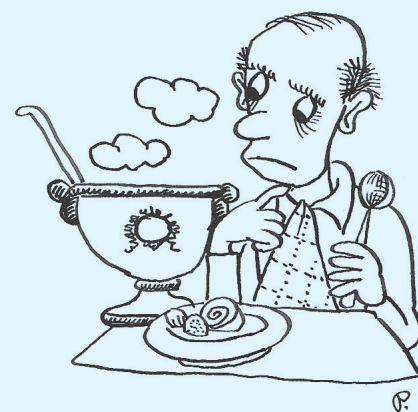
El darrer Nadal, mentre el personal encara dormia vaig anar discretament a una de les portes i, ves per on!, es va anar obrint des de fora. No feia cap soroll i lentament va anar entrant una llum preciosa. Enmig de la resplendor hi havia un home que em va agafar la mà i em va treure de la presó. Quan totes les alarmes sonàvem, jo era ja molt lluny, en el món de la realitat espiritual. Era jo mateix amb el meu cos i la meva ment, però començava a entendre el sentit de tot plegat. Estic convençut que des de dintre no pots sortir, però que des de fora sí que et poden alliberar. És la nova llibertat.

La Dita

«Val més bona gana que bona vianda»

Sebastià Codina, prev.

Si la vianda és ben bona, de totes maneres la gana s'engresca i ningú no l'atrapa.

De petit era desganat, una mica renoc i escarransit. Durant un cert temps, cada dia anava a beure un got d'aigua a la font de la Puda, a una hora de casa. Ecs! Deien que feia venir gana a les criatures una mica nyicris...

He pensat moltes vegades que si haguéssim tingut un bistec a la brasa, un fuet o un bon plat d'arròs mar i muntanya (per dir alguna cosa) no hauria calgut l'aigua de la Puda ni l'oli de fetge de bacallà que tothom deia que anaven tan bé per al desvetllament dels desganats...

Per a notar al ventre el rau-rau i la salivera, llevat de malalties (llavors callo), un plat de bona teca deu anar com l'anell al dit.

Una Església màrtir

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Una vegada més, els cristians d'Egipte han patit un nou atemptat. Amb aquest ja són quatre els atacs mortals des del desembre passat i sumen més de cent deu morts, la majoria dones i nens, i més de cent cinquanta ferits.

En els atemptats del diumenge de Rams, el mateix papa de l'església copta va viure l'atac, tot i sortir-ne il·lès, quan presidia la festa a la catedral de Sant Marc. Dies després, el papa Francesc visitava Egipte per a sumar-se a l'impuls que el líder espiritual més rellevant de l'Islam, el responsable de la universitat d'Al Azhar, promovia en favor de la pau. Fou ocasió perquè el Papa manifestés el seu suport als cristians d'Egipte especialment perseguits pels terroristes de DAESH (ISIS).

Els cristians coptes són un testimoni extraordinari de fe. Pateixen, des de fa segles, com la majoria dels cristians de l'orient proper, discriminació i persecució. Quan la nova constitució egípcia de 2014 ofería als cristians el màxim reconeixement civil des de feia segles, s'ha agreujat la persecució violenta. Després de llargues discussions, està en procés una llei que ha de permetre la construcció de noves esglésies, tan dificultada fins ara. El mes de novembre passat es va assolir el preacord que ho ha de fer possible. Des d'aleshores s'ha produït un atac mensual contra els cristians, especialment, contra l'església majoritària: la copta ortodoxa. Sembla que quan el govern no persegueix tan intensament, llavors ho fan, de manera violenta, els que no toleren la llibertat religiosa.

Aquest atemptats brutals ens toquen de prop perquè a Cervera es troba la comunitat de cristians coptes més nombrosa del nostre país, amb la qual hi mantenim

una magnífica relació i a la qual manifestem, una vegada més, la nostra solidaritat i el nostre condol. Des de fa anys els tenim cedida la capella dels Dolors de l'església parroquial de Santa Maria. En aquests moments, a causa del creixement d'aquesta comunitat, estem restaurant tot l'interior del temple perquè disposin de més espai i, si les reconstrueixen, gaudeixen de les dependències annexes. També des de fa anys ens trobem periòdicament per compartir la fe en el marc de la setmana de pregària per la unitat dels cristians. El seu sofriment és el nostre i per això demano a tots els fidels de la diòcesi que pregueu personalment i comunitàriament pels màrtirs de la fe d'Egipte.

La majoria de rectors d'universitats islàmiques i de líders religiosos de l'Islam varen subscriure fa més d'un any la Declaració de Marrakech en la que afirmaven: "és inconcebible utilitzar la religió per a atacar els drets de les minories religioses en els països musulmans". Malauradament, però, la inacció de molts líders religiosos i civils en el món islàmic i també a occident permet que la persecució no s'aturi. De fet la mateixa declaració fa una doble crida; "als educadors, artistes i creatius de les nostres societats, així com a les organitzacions de la societat civil, perquè estableixin una ampli moviment destinat al tracte just de les minories religioses en els països musulmans"; "als diferents grups religiosos vinculats pel mateix teixit nacional a afrontar el seu estat d'amnèsia selectiva, que bloqueja la memòria de segles de convivència a la mateixa terra". Tant de bo que també les nostres societats occidentals i el governs treballin perquè les minories religioses a l'orient proper i arreu vegin respectada completament la seva llibertat!

